

[Indenrigsministeren.]

altsaa endnu mindre end efter Lovforslaget her. Min højtærede Kollega udtalte netop den Gang, at saaledes som Lovforslaget dør var formet, kunde han give det sin Tilslutning — det staar i Folketingstidenden for 1928—29 Sp. 4954.

Det ærede Medlem spurgte mig, hvorfor der i Forslaget her var foretaget den Ændring fra den gældende Lovgivning, at Begæring om Overførelse til civilt Arbejde først skulde ske paa selve Sessionen og ikke som nu 14 Dage før, og sagde, at der skulde vel ikke deri ligge nogen Insinuation i Retning af, at man ikke fra Sessionens Side behandlede alle ens, uden Hensyn til om man vidste, at den paagældende havde begæret sig overført til civilt Arbejde eller ikke.

En saadan Insinuation skal ikke ligge heri. Ændringen er sket, fordi jeg finder det rigtigst, at det er sikret, ogsaa gennem Lovens Bestemmelser, at der gives alle de unge ganske samme Behandling paa Sessionerne indtil det Tidspunkt, hvor de begærer sig overført til civilt Arbejde. Og jeg vil sige til det ærede Medlem, at selv om der ikke paa Sessionerne er foretaget en forskellig Behandling, alt efter som Sessionen vidste, at den paagældende vilde overføres til Civilarbejde, har jeg dog i ikke ringe Grad hos mange unge mødt den Forestilling, at dersom de begærede sig overført til civilt Arbejde, havde de mere Udsigt til Kassation, end de ellers vilde have. Det være nu berettiget eller uberettiget, men denne Tankegang har jeg og andre mødt hos de unge, og den ønsker jeg ikke at imødekomme, idet jeg ikke ønsker, at andre Momenter skal være afgørende for den unges Valg her end de Samvittighedsgrunde, som selve Loven angiver.

Ud fra de Synspunkter har jeg ment det heldigst, at alle er stillet ens ved Sessionsbehandlingen. Hertil kommer endelig, at naar man bygger Lovforslaget op paa det Grundlag, at Civilarbejdets Varighed skal sættes i Forhold til den Militærtjenestetid, de paagældende ellers vilde have faaet, forekommer det mig ogsaa rigtigst helt at sikre, at det ikke i Fremtiden fra nogen Side skal kunne siges — berettiget eller uberettiget —, at Sessionerne skulde have vist Tendens til at udskrive til en længere Tjeneste, end de ellers vilde have gjort, i Kraft af, at de vidste, at den paagældende vilde overføres til civil Tjeneste. Derfor tror jeg, i og for sig ogsaa ud fra de Synspunkter, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft gjorde gældende, at den her valgte Fremgangsmaade vil være den rigtigste.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel mente, at under en Krigstilstand eller under en Situation, hvor der igen blev Sikringsstyrkeindkaldelse, vilde en Lovgivning som denne bryde sammen. Dør vil jeg gerne henvise til Bestemmelsen i Lovforslagets § 9 om, at ved ekstraordinær Indkaldelse af Mandskab til Hær eller Flaade, kan de til civilt Arbejde overførte af Indenrigsministeren indkaldes til at udføre civilt Arbejde i saa langt et Tidsrum, som vedkommendes militære Indkaldelse vilde have varet. Det vil sige, at den gældende Lov, og ogsaa Lovforslaget her, sikrer, at der ikke under saadanne eventuelle Forhold skulde opstaa meget stor Interesse i at lade sig overføre til civilt Arbejde.

Det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen, hvis Tilslutning til Lovforslaget jeg takker for, har Ret i, at der meget vel kan anføres gode Grunde for, at det i og for sig ikke burde være saadan, at de, der ønsker sig overført til civilt Arbejde, skulde have længere Tjenestetid end ellers. Men jeg vil dog overfor denne det ærede Medlems Betragtning sige, at der er lidt i mig, der siger, at det ingen Skade er til, at der en Gang imellem skal ofres en lille Smule for Samvittigheden; de Ofre, der forlanges, maa blot ikke virke brutalt, som det i Øjeblikket er Tilfældet, idet man forlanger, at den Mand, der er udkrevet og ellers vilde være blevet Infanterist med en Tjenestetid paa 150 Dage, nu vil faa 20 Maaneder. Men for dem, som det Forhold, vi her behandler, virkelig betyder noget for, vil det 3 Maaneders Tillæg her er foreslaaet, heller ikke paa nogen Maade virke brutalt. Jeg tror, jeg kan sige, at de, for hvem det er en Samvittighedssag, gerne ofrer denne 3 Maaneders yderligere Tjenestetid.

Pürschel: Jeg føler mig ikke helt slaaet af Marken ved den højtærede Indenrigsministers Bemærkning om, at man kunde indkalde Folk til civilt Arbejde for samme Tid som den, hvori de skal gøre Militærtjeneste ved Sikringsstyrken. Hvis man tænkte sig noget saa voldsomt, som at den danske Hær skulde komme til at udføre Bevogtningsopgaver, kunde dette være forbundet med Livsfare, og der er visse Mennesker, paa hvem dette virker saa forfærdeligt, at de foretrækker civilt Arbejde. Der er ikke Spor af Tvivl om, at f. Eks. Marinens Sikringstjeneste i mange Henseender var en overmaade farlig Bestilling, hvor man meget let kunde risikere at løbe mod Miner og lignende, og